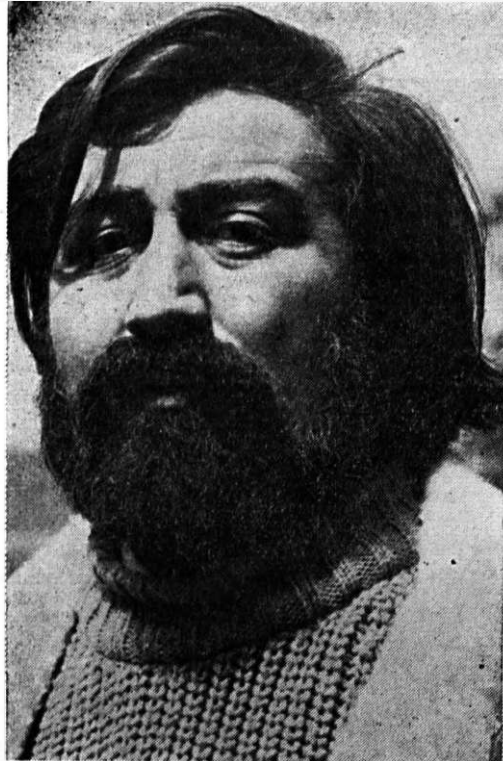

CORNEL NICOARĂ

Cornel Nicoară a absolvit Institutul de teatru „I. L. Caragiale” în 1965, când a fost repartizat la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț; de-a lungul acestor ani, îi întâlnim, cu regularitate, numele pe afișele acestui teatru, căruia i-a rămas credincios. Actorul s-a impus publicului prin roluri dificile și diverse, dintre care amintim: Wangel (*Femeia mării* de Henrik Ibsen); Franklin (*Arden din Kent*); Răzvan (*Răzvan și Vidra* de B. P. Hasdeu); Gralla (*Act venețian* de Camil Petrescu); Nero (*Britannicus* de Jean Racine); Noe (*Arca bunei speranțe* de I. D. Sirbu); Roș Împărat (*Harap Alb*, prelucrare de Zoe Anghel Stanca, după Ion Creangă); Vasile Vasile (*Sfântul Mitică Blajinu* de Aurel Baranga); Eronim Orzca (*Ștafeta nevăzută* de Paul Everac); Brăncescu (*Ultima oră* de Mihail Sebastian); Vania (*Mere pentru Eva* de Gabriel Arout, după A. P. Cehov); Michel Olandezul (*Inimă rece* de Eduard Covali, după W. Hauff); Capulet (*Romeo și Julieta* de William Shakespeare); Moșul (*Matca* de Marin Sorescu); Generalul Lew Wallace (*Dosarul Andersonville* de Saul Levitt); Dergaciov (*Vara trecută la Ciulimsk* de Alexandr Vampilov); Tom Moody (*Băiatul de aur* de Clifford Odets); Riborasta (*Muntele* de D. R. Popescu) ș.a.

„Drumul în teatru” al unui actor dotat, harnic și ambițios, cum este Cornel Nicoară, seamănă cu o ascensiune: toate calitățile sînt solicitate — răbdarea, tenacitatea, dăruirea de sine. Talent robust, viguros, Cornel Nicoară a dorit să urce „pe cont propriu”, nu s-a lăsat influențat de nici unul dintre tiparele aflate la îndemîna oricărui actor tînăr; în majoritatea rolurilor interpretate, el a dovedit o înzestrare deosebită pentru compoziție. Viitorul rol, pe care îl lucrează cu deosebit interes și entuziasm, este, de asemenea, o compoziție: Falstaff din *Nevestele vesele din Windsor* de Shakespeare.

„După părerea mea, comedia *Nevestele vesele din Windsor* ocupă, între comediiile lui Shakespeare, un loc special. Poezia și lirismul, pecetea geniului marelui Will, însoțesc aici intenția principală a dramaturgului, care, de data aceasta, ține să se amuze (și să amuze) pe seama unor fapte și moravuri ale unei lumi prozaice — mediul provincial burghez englez. Marcat, în ochii lui Shakespeare, de prostie și de frivolitate, acest mediu pendulează între ridicol și grotesc, mizează ilar înalta societate. Personajul

se încadrează perfect în această frescă. Falstaff nu mai e nebulos înțelept, tovarășul, întru petreceri și războaie, al capetelor încoronate; e doar o fantoșă lăudăroasă, pornită pe demonstrații decisive.

Trec peste ispititoarele locuri comune («rolul mi se pare complex și dificil», «Shakespeare, această piatră de încercare...», «această creație în cadrul carierei mele actoricești...»), menționînd doar un singur punct de referință: un expert în materie afirma că, numai în actul întâi al acestei piese, există mai multă viață și mișcare decît în toată literatura germană. Colaborarea cu regizorul Alexandru Tocilescu mă face să sper că *Nevestele vesele din Windsor* va fi unul dintre spectacolele de echipă caracteristice Teatrului Tineretului din Piatra Neamț, continuînd seria *Zigger-Zagger*, *Răfuiala*, *Slugă la doi stăpîni*. Scenografia va fi semnată de François Pamfil; din distribuție, iată cîteva nume: Virginia Rogin, Carmen Petrescu, Eugenia Balaure-Apostol, Valentin Uritescu. Partitura (spectacolul fiind și muzical) aparține lui Nicu Alifantis“.